

[Tillisch.]

mulighed for at stille ændringsforslag af det tilstrækkelige omfang til det foreliggende lovforslag, så vi agter at optage det konservative folkepartis forslag om ophævelse af loven og fremsætter i dag selvstændigt forslag i overensstemmelse hermed.

Christophersen (V):

Jeg kan på venstres vegne anbefale, at lovforslaget får en grundig og en positiv behandling. Det medfører jo en ønskelig klargøring af den gældende lov, der som bekendt blev til noget hastigt.

Lovforslaget gør det bl. a. klart, at loven ikke kan anvendes til forskelsbehandling af erhverv og virksomheder og enkeltvirksomheder. Det understreges jo også af de bestemmelse, som økonomiministeren har udformet.

Forslaget understreger også, at økonomi-ministerens muligheder for at fastlægge generelle bestemmelser om, hvorledes kreditformidlingen skal finde sted, forudsætter, at der ikke har kunnet indgås forsvarlige aftaler mellem Danmarks Nationalbank og pengeinstitutternes organisationer, og i modsætning til den foregående taler, hr. Tillisch, mener jeg, at det er værdifuldt, at vi på den måde stadig lader initiativet ligge i Danmarks Nationalbank, og at vi fortsat lader Danmarks Nationalbank være det foretagende, som forsøger at styre den side af pengepolitikken.

Med disse forslag og en række andre klargøringer og ændringer vil vi få en lovgivning, som er afgørende forbedret, og som bevarer det, der hele tiden har været det, man kunne kalde den centrale fordel, hvis man ville have en lov som denne, nemlig muligheden for at bringe alle pengeinstitutter ind i aftalesystemet på kapitalmarkedet. Det mener jeg den forløbne tids pengepolitiske udvikling har understreget var en god side af loven. Nu har vi det forhold, at også institutter, der tidligere holdt sig uden for aftalerne, må underkaste sig den nødvendige disciplin.

Med disse forbedringer mener vi altså der er fremkommet et forslag til kreditformidlingslov, som folketinget positivt bør arbejde med.

Dagmar Andreasen (RV):

Enhver har jo lov til at ændre standpunkt, og det har venstre gjort i denne sag. Da loven blev vedtaget, stemte venstre imod, og det gjorde det radikale venstre også.

I år i januar måned var der heller ingen ros til loven fra venstres ordfører, da vi diskuterede at ophæve den. Så ser vi her et forslag fra økonomiministeren om en ændring, der i hvert fald for mit vedkommende kun kan opfattes som en øget bemyndigelse til ministeren.

I det radikale venstre forstår vi så udmærket hensigten med loven; det eneste, vi tvivler på, er bare, at det hjælper. Penge strømmer derhen, hvor afkastet er bedst, det er deres natur, og politikernes opgave er at sørge for, at afkastet er størst dér, hvor man skønner at samfundet er bedst tjent med, at pengene arbejder. Det er bankers og sparekassers opgave at tjene indskydernes interesser, så de får mest i afkast og størst sikkerhed. Og det er, synes jeg nok, lidt urimeligt — og jeg er også næsten lige ved at ville sige: en lille smule naivt — at tro, at man ved aftaler kan få pengeinstitutterne til at svigte indskydernes interesser. Det er jo ikke så svært at se, hvor sikkerhed og afkast er størst i øjeblikket; det er, hvor der er sikkerhed i fast ejendom.

Hvis man ønsker et øget udlån til erhvervsvirksomheder uden at pille ved gældende skattelove, så kunne man gøre det ved, at staten gik ind med en del af risikoen ved erhvervsudlån. Vil regeringen overveje sådanne tanker, så er vi positive i det radikale venstre, ligesom vi er positive over for ethvert initiativ, der gør erhvervsinvesteringer mere interessante, end de er i dag.

Vi skal i det radikale venstre nok gå ind i udvalgsarbejdet med åbent sind, og vi vil ikke udelukke, at det vil lykkes ministeren at overbevise os om, at loven kan virke efter sit formål. Men vi vil altså ikke her lægge skjul på vores skepsis.

Der er i § 1, stk. 2, en formulering, som jeg godt vil have uddybet lidt nærmere. § 1, stk. 2, siger noget om, at økonomiministeren kan bestemme, at reglerne også skal gælde for andre kreditformidlende virksomheder. Dér vil jeg gerne spørge, hvad det er, der tænkes på her. Jeg vil gerne benytte lejligheden til at henlede ministerens